

Napisanie funkcji w MATLAB, która dla podanego wielomianu, maksymalnej liczby kroków M, oraz dokładności wyznaczenia watrości wielomianu ε, stosując metodę Laguerre'a wyznaczy jeden z pierwiastków tego wielomianu.

Diana Kalyniak Oleh Zemlianyi

SPIS TREŚCI

- 1 Wprowadzenie
- ² Metoda Laguerre'a
- ³ Zastosowanie metody
- 4 Implementacja metody w MATLAB

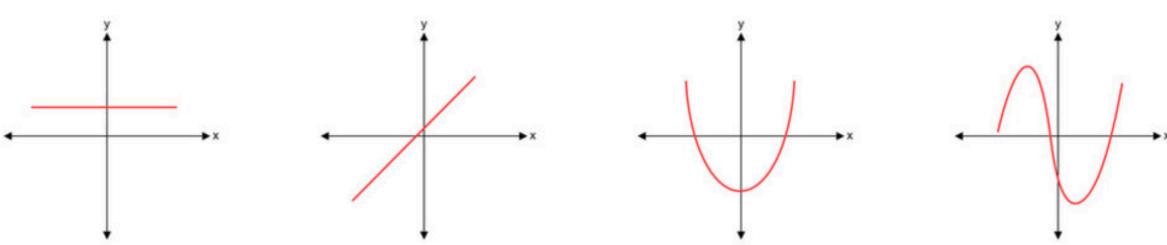
- ⁵ Wielomian kwadratowy
- Wielomian sześcienny
- ⁷ Wielomian 4-go stopnia
- 8 Wielomian 8-go stopnia
- 9 Podsumowanie

WPROWADZENIE

Znalezienie pierwiastków wielomianu może być skomplikowane, szczególnie dla wielomianów o wysokim stopniu.

Metoda Laguerre'a jest iteracyjną metodą numeryczną służącą do znajdowania pierwiastków wielomianów. Jest szczególnie użyteczna ze względu na swoją szybkość zbieżności i stabilność w stosunku do innych metod. Metoda wykorzystuje szczególną formułę iteracyjną, która pozwala na szybkie przybliżenie pierwiastków wielomianu,gdy zaczynamy z dobrym początkowym przybliżeniem

Metoda Laguerre została zaproponowana przez francuskiego matematyka Edmonda Laguerre'a, została opublikowana w jego pracy "O rozwiązywaniu równań numerycznych" w 1879 roku.

METODA LAGUERRE'A

W metodzie Laguerre'a prejście od danego przybliżenia z pierwistka do nowego przybliżenia następuje według wzorów:

$$A := -p'(z)/p(z), \quad B := A^2 - p''(z)/p(z),$$

$$C := n^{-1} [A \pm \sqrt{(n-1)(nB - A^2)}], \quad z_{\text{nowe}} := z + 1/C.$$

Gdzie:

- P(z) to wielomian, którego pierwiastków szukamy.
- P'(z) to pierwsza pochodna tego wielomianu.
- P''(z) to druga pochodna tego wielomianu.
- z to aktualne przybliżenie pierwiastka.
- z_nowe to nowe przybliżenie pierwiastka.

Znak w definicji wielkości C jest tak dobrany, żeby |C| była jak największa.

Metoda Laguerre'a może być wrażliwa na warunki początkowe oraz błędy zaokrąglenia. Brak zbieżności zdarza się tylko dla wielokrotnych miejsc zespolonych. W niektórych przypadkach metoda Laguerre może wymagać więcej iteracji lub modyfikacji, aby osiągnąć zbieżność.

ZASTOSOWANIE METODY

Analiza sygnałów

W analizie sygnałów, wielomiany są używane do modelowania systemów filtrujących. Znalezienie pierwiastków charakterystycznych wielomianów pomaga w projektowaniu i analizie tych systemów.

Kontrola systemów

W teorii sterowania, pierwiastki wielomianów charakterystycznych są kluczowe dla analizy stabilności systemów dynamicznych.

Równania różniczkowe

Rozwiązywanie niektórych równań różniczkowych wymaga znajdowania pierwiastków wielomianów charakterystycznych.

IMPLEMENTACJA METODY W MATLAB

1. Funkcja:

- Przyjmuje wielomian P, początkowe przybliżenie z0, maksymalną liczbę kroków M, oraz dokładność ε .
- Początkowe przybliżenie pierwiastka z jest ustawiane na wartość z0.
- Obliczamy stopień wielomianu.

2. Dla każdej iteracji k (od 1 do M):

- Obliczane są wartości wielomianu P(z), jego pierwszej pochodnej P'(z), oraz drugiej pochodnej P''(z) za pomocą schematu Hornera.
- Sprawdzanie czy P(z) jest bliskie zeru
- Wyliczamy pomocnicze wartości A i B według wzorów.
- Obliczamy wartość wyrażenia pod pierwiastkiem
- Wybieramy większą wartość C
- Aktualizujemy C
- Obliczamy nowe przyblizenie Z_nowe

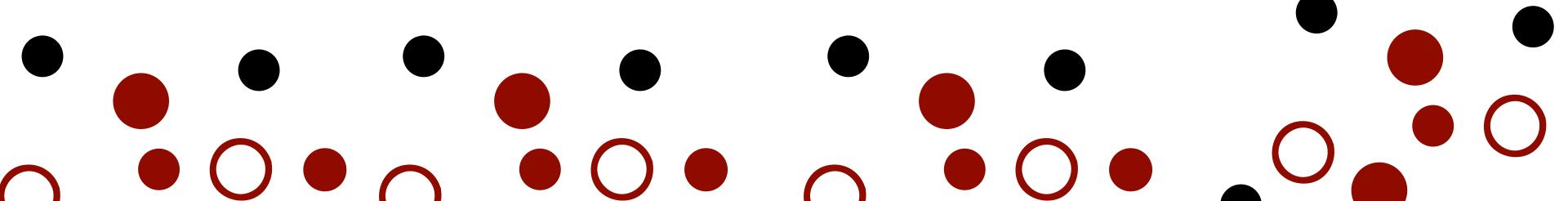
3. Warunek zakończenia:

 Iteracje kończą się, gdy osiągnięta zostanie zadana dokładność epsilon lub maksymalna liczba kroków M.

```
A := -p'(z)/p(z), \quad B := A^2 - p''(z)/p(z),
C := n^{-1} [A \pm \sqrt{(n-1)(nB - A^2)}], \quad z_{\text{nowe}} := z + 1/C.
```

```
function [x] = laguerre(P,z0, M, epsilon)
    z = z0;
   n = length(P) - 1;
    for k = 1:M
        Pz = P(1);
        Pp1 z = 0;
        Pp2 z = 0;
       for i = 2:length(P)
            Pp2_z = Pp2_z * z + 2 * Pp1_z;
            Pp1_z = Pp1_z * z + Pz;
            Pz = Pz * z + P(i);
        end
        if abs(Pz) < epsilon</pre>
            X = Z;
            return;
        A = -Pp1_z / Pz;
        B = A^2 - Pp2_z / Pz;
        sqrt_z = sqrt((n - 1) * (n * B - A^2));
        if abs(n^{-1})*(A + sqrt z)) > abs(n^{-1})*(A - sqrt z))
            C = n^{(-1)}*(A + sqrt_z);
            C = n^{(-1)}*(A - sqrt_z);
        z \text{ nowe} = z + 1 / C;
        if abs(z_nowe - z) < epsilon</pre>
            z = z_nowe;
            break;
        end
          x=z_nowe;
          disp(['Przyblizenie w iteracji ', num2str(k), ...
               ': ', num2str(x)]);
           z = z_nowe;
      end
      X = Z;
```


WIELOMIAN KWADRATOWY

$$P(x) = x^2 - 3x + 2$$

Kod:

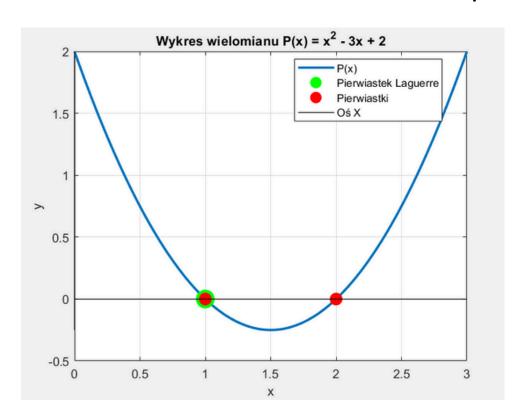
$$P = [1-32];$$

z = laguerre(P, 0, 100, 1e-6)

Wynik:

Przybliżenie w iteracji 1: 1 Pierwistek wielomianu:

1

Kod:

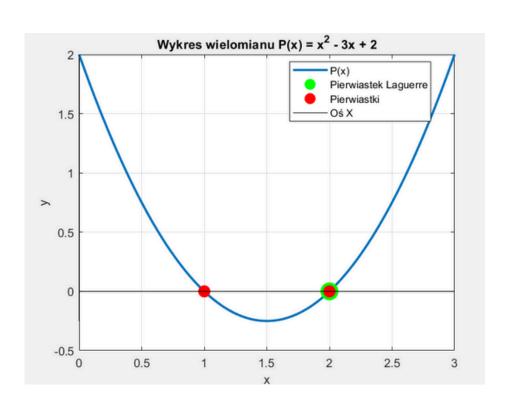
$$P = [1-32];$$

z = laguerre(P, **2.2**, 100, 1e-6)

Wynik:

Przybliżenie w iteracji 1: 2 Pierwistek wielomianu:

2

WIELOMIAN SZEŚCIENNY

$$P(x) = x^3 - 4x^2 + 5x - 2$$

Kod:

P = [1-45-2];

z = laguerre(P, **0**, 100, 1e-6) Wynik:

Przyblizenie w iteracji 1: 0.85714

Przyblizenie w iteracji 2: 0.96774

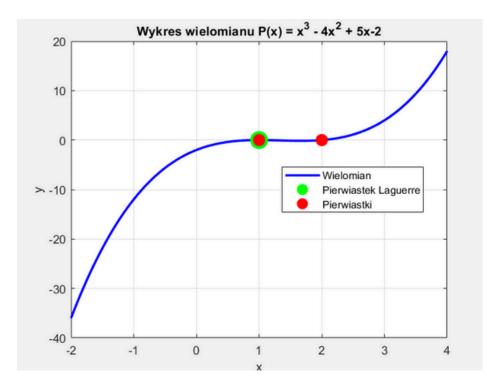
Przyblizenie w iteracji 3: 0.99213

Przyblizenie w iteracji 4: 0.99804

Przyblizenie w iteracji 5: 0.99951

Pierwiastek wielomianu:

0.9995

Kod:

P = [1-45-2];

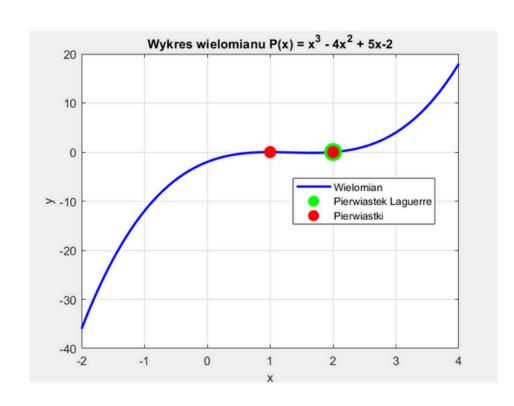
z = laguerre(P, **0**, 100, 1e-6)

Wynik:

Przybliżenie w iteracji 1: 2

Pierwistek wielomianu:

2.0000

WIELOMIAN 4-GO STOPNIA

 $P(x) = x^4 - 6x^3 + 11x^2 - 6x + 1$

Kod:

$$P = [1-611-61];$$

z = laguerre(P, 10, 10, 1e-6)

Wynik:

Przyblizenie w iteracji 1: 3.1969

Przyblizenie w iteracji 2: 2.7484

Przyblizenie w iteracji 3: 2.6515

Przyblizenie w iteracji 4: 2.6269

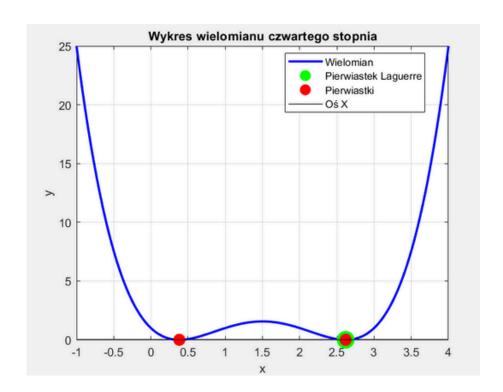
Przyblizenie w iteracji 5: 2.6204

Przyblizenie w iteracji 6: 2.6187

Przyblizenie w iteracji 7: 2.6182

Pierwiastek wielomianu:

2.6182

Kod:

$$P = [1-611-61];$$

z = laguerre(P, **0.1**, 10, 1e-6)

Wynik:

Przyblizenie w iteracji 1: 0.3128

Przyblizenie w iteracji 2: 0.36384

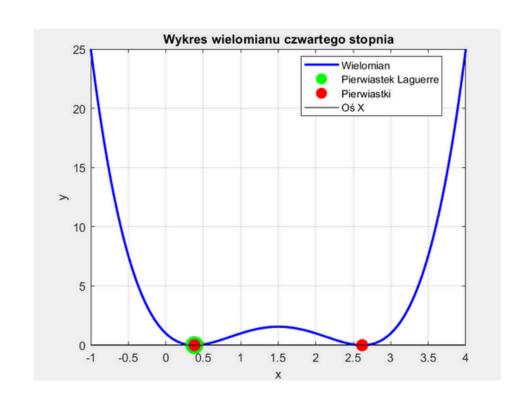
Przyblizenie w iteracji 3: 0.37714

Przyblizenie w iteracji 4: 0.38067

Przyblizenie w iteracji 5: 0.38162

Pierwiastek wielomianu:

0.3816

WIELOMIAN 8-GO STOPNIA

$P(x) = P(x) = 2x^8 - 15x^7 + 40x^6 - 75x^5 + 120x^4 - 165x^3 + 200x^2 - 225x + 250$

Kod:

```
P = [2 - 15 \ 40 - 75 \ 120 - 165 \ 200 - 225 \ 250];

z = laguerre(P, -1, 10, 1e-6)
```

Wýnik:

Przyblizenie w iteracji 1: -0.8322+0.7742i

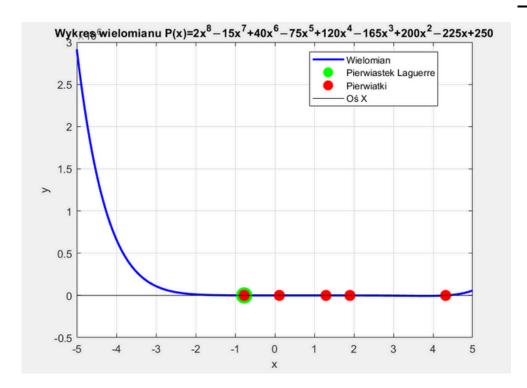
Przyblizenie w iteracji 2: -0.75667+1.1431i

Przyblizenie w iteracji 3: -0.77052+1.1633i

Przyblizenie w iteracji 4: -0.77052+1.1633i

Pierwiastek wielomianu

-0.7705 + 1.1633i

Kod:

```
P = [2 - 15 \ 40 - 75 \ 120 - 165 \ 200 - 225 \ 250];
```

z = laguerre(P, 8, 10, 1e-6)

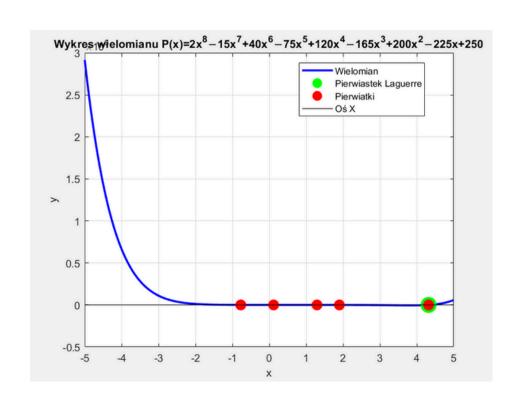
Wynik:

Przyblizenie w iteracji 1: 4.2872

Przyblizenie w iteracji 2: 4.3176

Pierwiastek wielomianu

4.3176

PODSUMOWANIE

W ramach projektu analizowaliśmy metodę Laguerre'a, jedną z metod stosowaną do znajdowania pierwiastka wielomianów. Metoda jest stosunkowo prosta w implementacji i ma dobrą zbieżność w wielu przypadkach.

Podstawowa idea metody Laguerre polega na iteracyjnym przybliżaniu się do rzeczywistego pierwiastka wielomianu poprzez wyznaczanie kolejnych przybliżeń z, które są coraz bliżej tego pierwiastka.

Podczas testów metoda Laguerre'a wykazała skuteczność i szybkość w znajdowaniu pierwiastków rzeczywistych wielomianu, ale niektóre wielomiany mogą wymagać więcej iteracji.

Kluczowe elementy metody Laguerre obejmują odpowiedni dobór punktu początkowego, uwzględnienie warunków zbieżności.

Ogólnie, metoda Laguerre'a jest wartościowym narzędziem, które znajduje zastosowanie w wielu dziedzinach nauki i techniki, gdzie konieczne jest rozwiązanie równań i znajdowanie pierwiastków wielomianów.

DZIĘKUJEMY ZA UWAGĘ